

Exercici 3

Enunciat 1

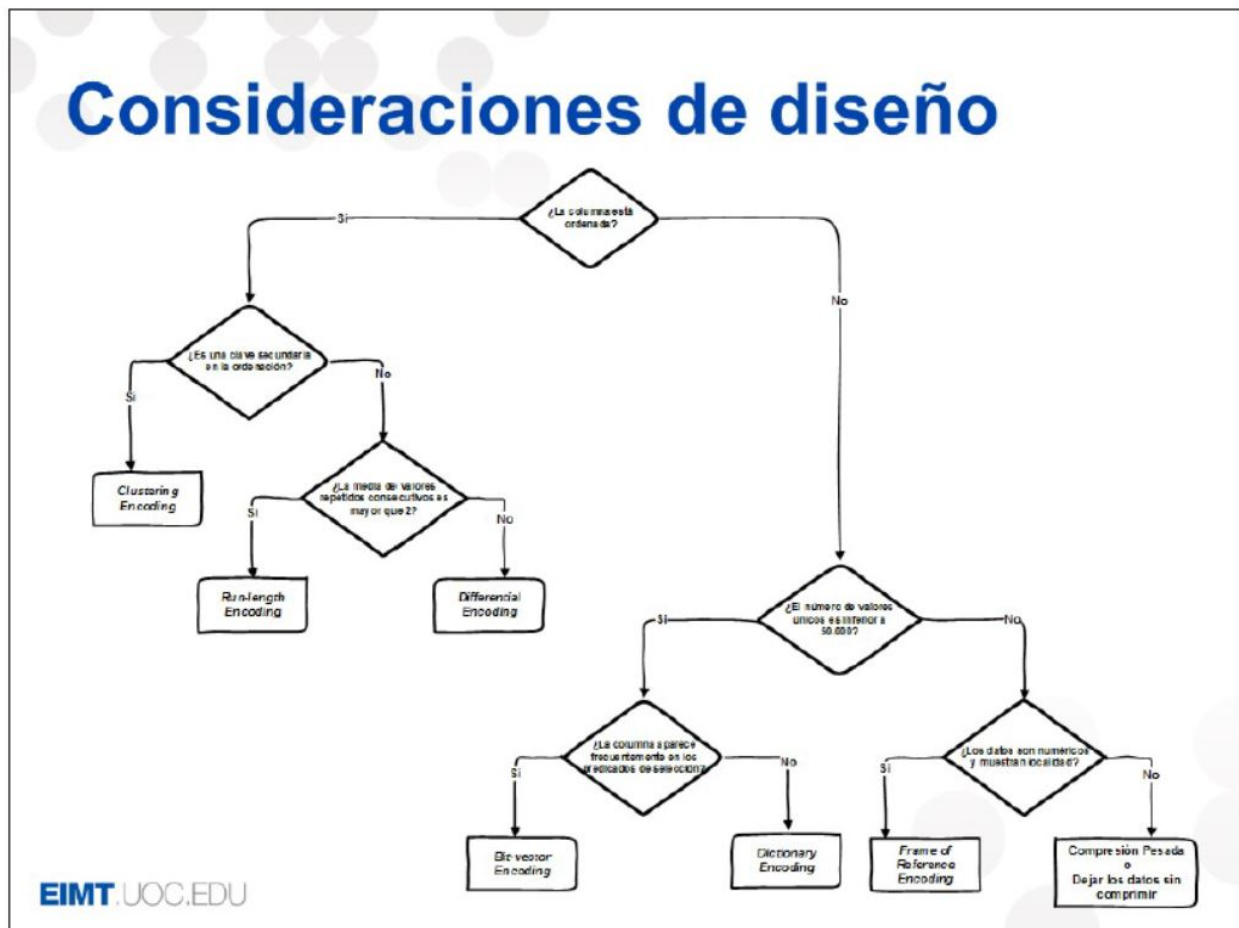
Sabem que la nostra dimensió de productes té un nombre de files elevat, concretament 10 milions de files (recordeu que aquesta dimensió manté l'històric de productes segons han canviat categories, subcategories, etc.).

Volem crear una projecció que contingui les columnes `category_name` i `subcategory_name`, i volem aplicar algorismes de compressió sobre totes dues columnes.

Es demana proporcionar quins algorismes de compressió poden donar-nos un bon resultat per a reduir l'espai d'emmagatzematge de totes dues columnes en la nova projecció i expliqueu breument el per què. Proporcionar diferents suposats si ho considereu oportú (no és necessari realitzar i proporcionar els càlculs d'espai de les noves columnes sobre la base dels algorismes que presenteu).

Abans de res, dir que descartem els algorismes heavyweigh. Podrien funcionar bé, però no els hem considerat per les raons explicades al material docent: són complexes, requereixen de molta CPU i no permeten ser tractats sense descomprimir. Dins del lightweight, considerarem tant els de reducció de files com els de reducció de valors. S'especificarà, a cada cas, de quin tipus es tracta.

Tenint en compte l'arbre de decisió proporcionat al material docent:

Feim les següents assumpcions:

1. **Les columnes category_name i subcategory_name no estan ordenades.** Això ens fa descartar algorismes que, en principi, ens podrien funcionar com "Run-Length Encoding" o "Cluster Encoding". Si els volguessim utilitzar, hauriem de canviar el funcionament del procediment sp_load_product_dim.
2. **Farem les consideracions sobre el nombre de valors diferents:** entendrem que el nombre de categories i subcategories és baix. Si fos alt, l'alternativa és deixar la columna sense comprimir o aplicar un algorisme heavyweight.
3. **Respecte a si apareix freqüentment als predicats de selecció,** considerarem les dues alternatives: sí i no. Veurem quin és el resultat en cada cas.

Si les columnes apareixen freqüentment als predicats where, utilitzarem l'algorisme "bit-vector encoding". És un algorisme de reducció de valor, no de nombre de registres. Per a fer això:

Es crea un vector de bits per a cada category_name i subcategory_name.

Si considerem les dades insertades a l'exercici 3, són 6 categories i 15 subcategories. Això suposaria crear 21 arrays d'un bit, amb tant de valors com registres té la taula (10 milions). Els arrays serien de la forma:

Categoria					
Frutas	0	1	0	...	0
Bebidas	1	0	0	...	1
Congelados	0	0	1	...	0

Subcategoria					
Cítricos	0	1	0	...	0
Vinos	1	0	0	...	1
Pizzas	0	0	1	...	0

El tamany agrupat de les dues columnes actualment és complicat de calcular, ja que hauriem de conèixer l'encoding de la base de dades. Si pensem que és de 2 Bytes per lletra, pasem de:

Tamany actual = 2 camps * 40 caràcters * 2 Bytes * 10 milions de registres

A:

Tamany comprimit: 21 vectors * 1 bit * 10 milions de registres

En qualsevol cas, hem de pensar que el VARYING només ocupa l'espai que necessita (no els 40 caràcters) i que aquesta estratègia es pitjor com més valors diferents tenim. A un entorn real de milers de categories i subcategories pot ser un desastre.

Sembla més natural seguir l'estratègia de "Dictionary encoding", especialment si no feim moltes consultes per aquests camps. L'estratègia és:

Creem un diccionari per a cada valor diferent que es troba a la taula. Seria de la forma (igual amb subcategories):

Categoria	
0	Frutas
1	Bebidas
2	Congelados
3	Lacteos
4	Carne
5	Higiene

I assignem a cada valor de la taula el seu codi en lloc de la descripció. Així, si la taula té un "category_name" de "Lácteos", substituïrem la cadena "Lácteos" per un 3. Pensem que necessitem 3 bits per a representar les categories i 4 les subcategories. Així, el tamany comprimit per ambdues columnes seria aproximadament de:

Tamany comprimit: (21 valors als diccionari * 40 caràcters * 2 Bytes) + (10 milions de registres * 3 bits) + (10 milions de registres * 4 bits)

Enunciat 2

Suposant que els nostres usuaris realitzen les següents consultes:

- El 65% de les consultes mostra informació de surt per país del client i client, de forma anual sobre la base de la data de comanda (order_dóna't).
- Un 15% de les consultes es mostra informació de tots els productes (nom, categoria, subcategoria, preu, data d'inici i data de fi), que s'utilitzarà per a importar a una base de dades de gestió de dades mestres.
- La resta de consultes que llancen els usuaris són consultes ad hoc (consultes no predefinides), és a dir, no sabem el tipus de consulta que s'espera sobre aquest model dimensional.

Definir les projeccions necessàries per a donar una solució de rendiment òptima al tipus de consultes que s'han especificat anteriorment. No heu de definir més de 3 projeccions en total (sense comptar les superproyecciones de cadascuna de les taules). Explicar breument la clau d'ordenació seleccionada i per a quines consultes es crea la projecció.